

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 401/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť podnikateľa P. B. – U., V., zastúpeného advokátom JUDr. M. M., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 110/08, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť podnikateľa P. B. – U. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. novembra 2008 doručená sťažnosť podnikateľa P. B. – U. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 110/08.

Sťažovateľ opísal doterajší priebeh konania takto:

„Sťažovateľ... sa... návrhom podaným na Okresný súd Bratislava III dňa 03. 06. 1998 domáhal voči odporcovi zaplattenia 118.768,- Sk s príslušenstvom... z titulu dlhu za vykonané klampiarske práce na rodinnom dome odporcu.

Vo veci sa na Okresnom súde... pojednávalo v roku 1998 jedenkrát, v roku 2000 jedenkrát, v roku 2001 štyrikrát a v roku 2002 trikrát, avšak potom sa vo veci pojednávalo jedenkrát až v roku 2007. Medzitým sa vo veci pojednávalo v roku 1999 na Krajskom súde..., kde sa spis nachádza aj v súčasnosti, a to vzhľadom na odvolanie podané sťažovateľom... zo dňa 11. 12. 2007.

Dňa 01. 07. 2008 podal sťažovateľ sťažnosť ... V podanej sťažnosti namietal... postup súdu, ktorým súd porušuje právo účastníkov na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

V odpovedi na sťažnosť, zo dňa 15. 07. 2008, podpredsedníčka Krajského súdu... uviedla, že... sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná, nakoľko z predmetného súdneho spisu vyplýva, že vo veci sa koná priebežne, zo strany senátu 3 Co nedošlo k zbytočným prieťahom.“

Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že

„1. Základné právo sťažovateľa... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Krajského súdu... v konaní vedenom pod spis. zn. 3 Co 110/08 porušené bolo.

2. Krajskému súdu... prikazuje, aby v konaní vedenom pod spis. zn. 3 Co 110/08 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi... priznáva finančné zadosťučinenie 200.000,- Sk (slovom dvestotísíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd... povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi... priznáva úhradu trov konania, ktoré je Krajský súd... povinný zaplatiť na účet advokáta... do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy), t. j. v danom prípade krajský súd.

Predmetom konania pred ústavným súdom je teda nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom (iba) krajského súdu, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prieťahy a porušené jeho označené práva.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietáhmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania pred krajským súdom, ktoré začalo doručením spisu z Okresného súdu Bratislava III (v dôsledku odvolania z 11. decembra 2007 podaného sťažovateľom) 27. marca 2008. Uvedené vyplýva zo sťažovateľom k sťažnosti priloženého oznámenia krajského súdu sp. zn. Spr. 2142/08 z 15. júla 2008, ktorým bola daná sťažovateľovi odpoveď na jeho sťažnosť na prietahy v súdnom konaní.

Doterajšia dĺžka konania vedeného krajským súdom (7 mesiacov) zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 3 Co 110/08 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prietáhmi.

Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na už uvedenú dĺžku konania v konaní pred krajským súdom nepovažoval za potrebné bližšie skúmať jednotlivé procesné úkony krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania vedeného krajským súdom (7 mesiacov), nepovažoval ústavný súd postup krajského súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom pre vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti neprichádza podľa ústavného súdu do úvahy, aby doterajší namietaný postup krajského súdu signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí návrhu na ďalšie konanie ako porušenie označených práv sťažovateľa.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2008